

væget den ærede Formand til at stille Forslaget under Nr. 14 først. Jeg vil imidlertid for en Sikkerheds Skyld stemme for Forslaget under Nr. 14; men hvis Forslaget under Nr. 15 vedtages, vil jeg stemme mod Forslaget under Nr. 17; skulde derimod Forslaget under Nr. 15 ikke blive vedtaget, vil jeg stemme for dette Forslag. Dersom nemlig Bestemmelsen skal udstrække sig saavidt som til alle Descendenter af Frederik den Tredie eller af den nuværende Kongehus, saa forekommer det mig, at man bliver aldeles nødsaget til at sætte den Begrændsning, at man dog ikke lader dette Bævn ogsaa finde Sted mod Fornærmelser i Pressen paa den Maade, som Lovudkastet fastsætter, idet det efter min Mening ikke vil tilstede Afbeviisning, ikke tilstede Beviis for Bestyrelsens Sandhed. Jeg veed vel, at man har reist Tvivl derom, men jeg skal i saa Henseende henvise til den største Autoritet, vi have her i Landet, nemlig Bornemanns Criminalret; deri staaer udtrykkeligt, at saaledes som Forholdet er efter den nuværende Presselovs § 6, saa gjælder det ikke alene med Hensyn til Kongen, Dronningen, Enkedronningen, men ogsaa med Hensyn til Thronfølgeren, at Bestyrelser, der fremsættes imod dem, faaer Vedkommende ikke Lov til at bevise, og dersom man nu stiller de andre Prindsfer og Prindsesser paa lige Fod med de førstnævnte Personer, det vil sige: med Undtagelse af, at Straffen for Fornærmelser mod de Sidstnævnte ikke bliver saa høi, saa vil jo det Samme blive Tilfældet, at Vedkommende ikke faaer Lov til at bevise Sandheden af de Bestyrelser, der fremsættes mod de andre Prindsfer og Prindsesser. Dette er efter mine Begreber en stor Uretfærdighed og Ubillighed, som jeg vel vilde kunne finde mig i, naar Bestemmelsen begrænses til de Nærmeste omkring Thronen, men som jeg ikke kan finde mig i, naar Bestemmelsen udstrækkes saa vidt, som i det foreliggende Lovudkast er skeet. Hvad Endringsforslaget under Nr. 17 angaaer, da maa jeg, som sagt, paa det Stærkeste tilraade at vedtage det, dersom Endringsforslaget under Nr. 15 ikke vedtages; ellers vil jeg stemme imod det. — Det andet Underændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille, nemlig til Forslaget under Nr. 19 er,

som de ærede Herrer ville see, en reen Medactionsforandring, saaledes som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds ogsaa rigtigt har opfattet det. Det gaaer ud paa at stille det ganske klart, at den fornærmede Ægtefælle ikke skal indgive Andragende om at faae den anden Ægtefælle forfæaaet for Straf, altsaa et Andragende, der maa kunne afflaaes, men at det er Meningen, at naar vedkommende Ægtefælle blot fremsætter Begjæring om, at Tiltale skal bortfalde, saa bortfalder den. Dette ligger ganske sikkert allerede i selve Endringsforslaget; men jeg har troet, navnlig af Hensyn til Lægmand, som forbinde et andet Begreb med Ordet: Andragende, at burde gjøre det rigtig tydeligt, og det er dertil, Underændringsforslaget sigter. Med den Forandring, som dette Forslag gaaer ud paa, maa jeg ganske tilraade at vedtage Endringsforslaget under Nr. 19, og jeg kan ikke finde det, der er anført af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds, svækket ved hvad der derimod er sagt af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Varberg). Som jeg udviklede ved forrige Behandling, og som der ogsaa idag er fremhævet af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds, maa man jo stille Sagen enten paa den ene eller den anden Maade. Enten skal man, naar man gaaer den Vej, man er gaaet ved 2den Behandling, fuldføre Conseqventserne og slet ikke sætte nogen Straf for Hoer, men blot i det Høieste lade den Virkning indtræde, at den anden Ægtefælle kan faae Contracten hævet. Vil man derimod erkjende, at der i Ægteskabet ligger noget Mere end en Contract, at det er et sædeligt Forhold, hvorover ikke alene den Paagjældende selv er raadig, men hvis Overholdelse Staten ogsaa har at paasee, saa maa det stilles saaledes, at Tiltale finder Sted, men at det kan begjæres, at den bortfalder. Dette er en vigtig principmæssig Forskjel, som der er mellem dette Forslag og Paragraphen, saaledes som den er vedtagen ved 2den Behandling. Factist bliver Forskjellen ikke saa overordentlig stor, men nogen Forskjel bliver der dog, thi det vil idetmindste i de allerfærreste Tilfælde falde den ene Ægtefælle ind at anlægge privat Sag mod den anden. Det ærede Medlem for Frederiks-